

stærkt som muligt, thi Forord bryder ingen Trætte, og det forekommer mig, at det Arbejde, disse Kommissionsmedlemmer har været med i ude i Landet, er i Almindelighed gjort paa en saadan Maade og for et saa ringe Vederlag, at de ikke fortjente den Skæbne nu at blive skubbet til Side. Det er en Opgave, som de har administreret paa god Vis, og de bør ikke skubbes til Side for et Kontorstyre og for forøget Arkitektassistance.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal bestræbe mig for at muliggøre, at Forhandlingerne afsluttes saa hurtigt som muligt, men dels er der rettet nogle Spørgsmaal til mig, dels er der ogsaa, siden jeg sidst havde Ordet, fremsat Udtalelser, som jeg ønsker at gøre Bemærkninger til, saa jeg maa bede om Tilladelse til at fremkomme med nogle ganske enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen rettede det Spørgsmaal til mig, om de store Gaarde kunde siges at have saa renholdte Marker og i det hele at være saa veldyrkede og have saa gode Kvægbesætninger, at de kunde sidestilles med de smaa Landbrug. Jeg skal dertil sige, at det tilkommer lige saa lidt mig som det ærede Medlem at skønne over, hvilke Landbrug der er de bedst dyrkede her i Landet. Jeg tror, vi vilde faa meget vanskeligt ved at afgøre det. Der foreligger ikke i saa Henseende nogen Statistik, og det er jo heller ikke saadan, at Landmændene skal møde til en aarlig Eksamen, saa at man med Pointsantal kan godtgøre, hvor man har de mest veldyrkede Brug. Men hvis det ærede Medlem vil høre min personlige Mening om Spørgsmaalet, saa er det den, at blandt de smaa Brug finder man de mest veldyrkede Landbrug. Men jeg tilføjer, at det er ogsaa blandt de smaa Brug, man finder de daarligst dyrkede Landbrug. Spændvidden med Hensyn til Kvaliteten af Landbrugsvirksomheden er meget større i det lille Landbrug end i det store, hvilket er ganske naturligt, naar man tænker over det, fordi den enkelte Personligheds, Mandens og Konens, Indsats er saa aldeles afgørende for det Resultat, der opnaas. Endvidere vil jeg sige, at hvis vi tager Gennemsnittet af smaa og store Landbrug, er det min Opfattelse, som jeg naturligvis ikke kan bevise, men som ingen heller kan modbevise, at saa er der i Øjeblikket neppe nogen større Forskel med Hensyn til Brugenes Veldyrkethed.

Det ærede Medlem synes at have hildet sig i den Opfattelse, som man jo ofte hører

fremsat fra socialdemokratisk Side, at saa snart det drejer sig om en stor Gaard, er den daarligt dyrket, men drejer det sig om et lille Brug, er det et Paradis. Socialdemokratiet bevæger sig stadig i en Uvirkelighedens Verden, de har en Tilbøjelighed til at sætte en Ting op og give den en bestemt Farve, skabe et eller andet Slagderom, og saa kan man i Aarevis træffe socialdemokratiske Ordførere som Agitatorer og som Repræsentanter for den Anskuelse, der en Gang paa den Maade er sat ind i Verden. Men saaledes er jo Virkeligheden slet ikke. Hvis det var Virkeligheden, at alle store eller middelstore Landbrug var saa daarligt dyrket, som Socialdemokraterne gerne vil gøre dem til, og at de smaa Brug alle uden Undtagelse var saa veldyrket, saa behøvede Staten slet ikke at blande sig i det Forhold, thi saa kunde vi være sikre paa, at det ikke vilde være længe, inden alle de store Brug forsvandt og der opstod smaa veldyrkede Brug. Hvis det var Tilfældet, tror det ærede Medlem saa, at det var nødvendigt at give store Statslaansbevillinger for at faa nye Brug oprettet? Hvis der der laa en Chance, en Forretning, hvis det kunde betale sig, hvis det var rentabelt — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig ogsaa —, kan det ærede Medlem være overbevist om, at saa vilde det komme ganske af sig selv.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen mente, at de Ekspropriationsforslag, Socialdemokratiet var kommet med, selv om de blev afvist her, vilde have deres Betydning i Agitationen, og det skulde vi nok faa at mærke. Ja, jeg misforstaar ikke, hvad Formaålet er, men jeg siger: Anvend dem blot efter deres Formaal, kom blot med dem i Agitationen, gaa ud til Landbefolkningen og fortæl, hvad De virkelig vil! Jeg har endnu den Tro, at der er saa megen sund Sans, saa megen historisk Sans og saa megen Forstaelse af, hvad det er, vi her i Landet bygger vort vigtigste Erhverv paa, at De vil mærke, at den Agitation kommer De ikke langt med.

Jeg skal dernæst med et Par Bemærkninger vende mig til det ærede Medlem Hr. Olufson. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han ikke havde ønsket at kritisere Amtskommissionernes Arbejde, naar han kritiserede den høje Pris, der var betalt for Jord, for det var egentlig ikke Amtskommissionernes Skyld, og der var vist heller ikke noget at sige til Priserne, for saa vidt det jo nok var den almindelige Pris, der betales paa Egnen. Ja, naar det ærede Medlem indrømmer det, er vi for saa vidt ganske